

כפופים לא למשטרת ישראל אלא כפופים לסמכות העליונה של המושל הצבאי.

יתר על כך, בנוסח הסעיף העצמו, כתובים כמה דברים:

ראשית, כתוב שם שכל ההסדרים לגבי המשטרה הם מבלי לפגוע

בסמכות של ישראל, וב-OVERALL SECURITY RESPONSIBILITY. אח"כ כתוב שם שהועדה

הפריטטית הזו תתאם את פעולות המשטרה הישראלית וצה"ל מצד אחד עם הפעולות של

המשטרה הזו מצד שני, תוך כדי כך שהם מכירים ב-OVERALL SECURITY

RESPONSIBILITY של צה"ל. וכתוב שהועדה הפריטטית הזו תקבע את הפעילות

היומיומית שלהם. אני לא רואה איך אפשר עוד יותר לחזק את הדברים, מכל הדברים

האלה שמצטברים ביחד.

אל"מ בן ארי: עצם העובדה שאלוף הפיקוד יוציא את הצו לא אומרת מה תהיה

הכפיפות. הוא יכול לקבוע שם כפיפויות שונות. התוספת שלי

מתייחסת רק לכך שכל מיני דברים שאולי ניסינו כרגע להתחמק מהם במסגרת ההסכם,

נצטרך כנראה להבהיר יותר טוב במסגרת הצו.

מ. בן יאיר: קודם כל, אני מסכים עם כל מה שנאמר, אבל רק להוסיף

שהפעילות העיקרית של השוטרים הפלשתינאים כפי שכתוב היא

בשמירה על מוסדות ציבוריים, וככל שהדבר נוגע לסיורים במקום באזור, אז הסיורים

הם ממילא משותפים, דרך השיתוף מוסדרת בהסכם. אמנם יש ויכוח על דרך השיתוף.

האם זה ברכב אחד או בשני רכבים נפרדים, אבל ככל שמדובר בפעילות בשטח אז

הפעילות היא פעילות משותפת, וגם מבחינה זו יש תשובה לשאלתו של הרמטכ"ל.

הרמטכ"ל: זאת אומרת, לפי דעתכם, אלוף הפיקוד יוכל לכתוב בצו שהמשטרה

הזו, מבחינה חוקית ואופרטיבית, פועלת בהנחית משטרת ישראל-

ראה"מ ושהב"ט רבין: לא.

הרמטכ"ל: אני שואל אם הוא יוכל. הם אומרים שהוא יוכל לכתוב כל דבר. -

אבל, ה-DAILY ACTIVITIES שלה מנווטות ע"י הועדה המשותפת.

הוא יוכל לכתוב דבר כזה?

הרמטכ"ל: אלוף הפיקוד יוכל לכתוב בצו מה שהוא רוצה, רק לא בטוח שהם

יקבלו את מה שהוא כותב.

הרמטכ"ל: זאת אומרת הצו הוא נושא למשא ומתן?

סגן הרמטכ"ל:

בודאי שכן.

הרמטכ"ל:

זה לא סתירה - ?

שר החוץ:

אם למשטרה הזו יהיה דבר מפורש שכפוף למשטרת ישראל, המשטרה

הזו לא תקום. יהיה נוסח צד"ל. כמובן שאנחנו לוקחים כאן

סיכון. יכול להיות שמקרה אחד או שני מקרים שהעמימות לא מספקת בשביל להבין,

אבל כל כתיבה מפורשת מדי, חדה מדי, לפי דעתי מעמידה את כל העניין בסימן שאלה.

לפי דעתי, כבר נולד בסימן שאלה. הם יהיו מאד מאד -

הרמטכ"ל:

אני הבנתי שכל המשפטנים הנחמדים בטוחים שהדבר הזה משאיר

בידינו את כל -

שר החוץ:

צריך להגיד את זה. אתה שם, אתה הריבון, אתה עם הכח. מה אתה

מודאג בכלל?

אלוף יתום:

אני רוצה להגיד מה אני מודאג. אני לא כל כך מודאג, אבל אני

מוטרד. ברור לי לגמרי שעמימות מסוימת צריכה להיות. אבל אם

בשולחן הזה חושבים שהעמימות תיפתר על-ידי הנסיון המצטבר בשטח, אני חושב

שהשולחן הזה טועה. עמימות לא תפתר על-ידי נסיון מצטבר בשטח. עמימות שתהיה

אינהרנטית בתוך הצו או בתוך ההסכם תוביל לעמימות נוספת. ועמימות נוספת, אדוני

שר החוץ, תוביל בסופו של דבר להתפרקות.

שר החוץ:

הבהירות היא כל כך עצובה שאני מעדיף עמימות. מה יצא לך מזה

שהכל בהיר? מה אתה יכול לעשות שם? אתה תקוע במצב שלא יצרת

אותו -

אלוף יתום:

לא, אני תקוע במצב מסויים, ואני פשוט מוסיף עוד מסמר

לתקיעה הזו. ואני מחזק את התקיעה הזו.

אם משהו חושב שעל-ידי זה נצליח להחליץ ממשו, לדעתי טועה.

הרמטכ"ל:

אני רוצה לשאול שאלה פשוטה וטפשית אולי בימים אלה.

מי יכתוב את הוראות הפתיחה באש של השוטרים האלה? מי יהיה

היוזם שיכריע, במבנה שתארתם, במחלוקות סביב הוראות הפתיחה באש של השוטרים

האלה? מי מקור הסמכות לדבר הזה? והאם ברור לנו שהצד השני יודע מי מקור הסמכות

לדבר הזה?

מ. בן יאיר: רק הועדה המשותפת שבצעם המשטרה כפופה אליה, תוכל לעשות את זה. בצורה כזו תהיה שליטה של כוחות ישראלים גם על הוראות הפתיחה באש.

ראה"מ ושהב"ט רבין: אפשר לחשוב שאת הוראות הפתיחה באש שיש לנו וצברנו בהם נסיון, אין בהן עמימות. מי יכול להגדיר לי מה זה סכנת חיים? אני הרי נתקלתי בזה.

הרמטכ"ל: זה עמימות אינהרנטית שנובעת מטבע המציאות. פה אנחנו מדברים על עמימות שאנחנו משתילים בניסוח.

השר שריד: בהנחיות יהיה כתוב "לצרכי הגנה עצמית". זה פתר לך איזשהי בעיה?

אלוף יתום: לא. זה לא פתר את הבעיה. זה משאיר אותה העמימות, אבל זו עמימות שברור לגמרי שתהיה.

ראה"מ ושהב"ט רבין: אם אתה מטיל עליו לשמור על מתקנים, זה לא יכול להיות רק לגבי הגנה עצמית.

השר שריד: מה שאני אומר, אפילו המינימום שבמינימום. נניח שיהיה כתוב "לצרכי הגנה עצמית" - האם זה פתר לך את הבעיה? אני מסכים איתך.

הרמטכ"ל: לפי דעתי כן. אני שאלתי שאלה יותר עקרונית. בסוף יש משטרה. זה לא משחק, כח מזויין. לא במקרה החוק מקפיד כל הזמן לדאוג שלא יהיה בשום שטח נתון יותר מכח מזויין אחד ושהם פועלים כולם בשטח נתון ובזמן נתון תחת בהירות של מקור סמכות אחד שמגולם בבני אדם, הוא לא נייר. למה? כי החיים יכולים להוליד להרבה בעיות. אבל אם נראה לכם ברור שמה שאנחנו נכתוב זה הדבר שבסוף יוביל, זה בסדר. אם זה בסימן שאלה ולא ברור מה יכתב שם, אנחנו יוצרים מציאות שהיא מאד בעייתית בשטח. זה כרגע קל להתעלם ממנה, כי אנחנו בחדר מואר. מאוורר, רחוק מחברון.

מ. בן יתום: אני מבקש להשלים את מה שאמרתי. לדעתי, הדבר הזה נאמר בהקשרים אחרים לגמרי. אני חושב שאנחנו עומדים בפני מבחן ששמו משטרה פלשתינית בחברון. המבחן הוא מבחן המעשה בסופו של דבר, ולפי דעתי

עדיף עד כמה שאפשר לסלק את מירב העמימות עכשיו, ככל שהדבר הזה הוא אפשרי. כל עמימות שאנחנו מזהים עכשיו, לא להשאיר למבחן המעשה. כי במבחן המעשה היא תהפוך להיות הרבה יותר קשה, הרבה יותר מורכבת, הרבה יותר מסובכת - ראה"מ ושהב"ט רבין: אין שום סיבה שבצו יהיה נספח להוראות לפתיחה באש.

הרמטכ"ל: אני סתם נתתי את זה בתור דוגמה. השאלה מי קובע את זה.

אלוף יתום: זה דבר שהולך כנראה להתממש, אנחנו רוצים הרי שהוא יתממש בתקופה הקרובה, אנחנו מצפים שבין היתר, דרך הקמת המשטרה הפלשתינית בחברון, אנחנו נצליח לצאת לדרך בכל מה שקשור להמשך המשא ומתן עם הפלשתינית על עזה ויריחו תחילה. אני אומר לכם שאם אנחנו את הדברים האלה לא נצליח לפשר כאן, או לפרש כאן, אנחנו עלולים למצוא עצמנו במצב הרבה יותר גרוע והרבה יותר מסובך. חתמנו על משהו. הסכמנו למשהו. ויטענו כלפינו שאנחנו לא מכבדים את מה שאנחנו חתמנו ואת מה שהסכמנו, כי הצד השני - בהינתן עמימות - יבין דברים אחרים. אבל הוא יבין שאנחנו הבנו כמוהו, לכן תהיה לו מבחינתו טענה לגיטימית על כך שאנחנו לא מבצעים, או לא עתידים לבצע, את מה שאנחנו הסכמנו בשיתוף פעולה יחד איתו.

מאחר שזה דבר שהולך להיות בעיר מאד מורכבת, הכי מורכבת והכי מסובכת לניהול ביהודה ושומרון, אני חושב שכל תוספת של עמימות, מעבר למה שקיים כבר עכשיו, ואני חוזר הבקר פעם נוספת מחברון, יש בו רק כדי להבין נזק, לא תועלת.

הרמטכ"ל: אני מציע שתשאלו את ראש השב"כ. לפי דעתי, יהיו אנשים שינסו

לבדוק באופן מעשי -

ראה"מ ושהב"ט רבין: ועוד איך!

הרמטכ"ל: את גבולות סמכות השימוש בנשק, כולל אקדחים של המשטרה הזו, ברגע שהיא תקום. אני אומר, אם לא ברור לנו שאנחנו מקור ההוראות למשטרה הזו מה לעשות, מה לא לעשות, איך לנהוג, אפילו כשאנחנו לא מבינים את ה-DAILY ACTIVITY. אנחנו לא קובעים באיזה מסגד היא תעמוד באיזה יום, או באיזה בית ספר או מתקן, אם לא ברור להם שברור לנו שברור להם שברור לנו שבסוף בסוף זה נשאב ממשטרת ישראל שכפופה לאלוף הפיקוד שם. אם זה לא ברור,

ופה עכשיו מסביב לשולחן משאירים את זה למשא ומתן, לפי דעתי לא תהיה על זה החלטה וזה יצוץ לנו כמוקש בשני המובנים של המילה: פעם אחת בערוץ של המשא ומתן, ופעם שניה בשטח. ואולי בשטח זה יותר מטריד אותי מאשר במשא ומתן.

ראש אג"ת: אני רוצה להציג עמדה מנוגדת. אני מבין את הדאגה, הן של

אלוף פיקוד המרכז והן של הרמטכ"ל, אבל אני חושב שלא זו הבעיה כרגע. הבעיה היא איך מתניעים מחדש את המשא ומתן. אם יש לנו מספיק בטחונות שאנחנו יודעים על המיכניזם שיחליט על זה, אז גם אם זה יביא בסופו של דבר לעמימות שסופה שלא יוחלט ולא יפעל דבר בשטח, אז לא קרה שום דבר. מה שלא נעשה, הם לא יהיה מרוצים. הם יתקפו את זה כך ויתקפו את זה כך. יתרה מזאת, התושבים של חברון לא רוצים את המשטרה הזו.

ראה"מ ושהב"ט רב"ן: בא לא נבנה על זה.

הרמטכ"ל: אני מקבל את כל מה שעוזי אומר, ובלבד שמסביב לשולחן הזה, לנו, לישראלים ברור, שבכוונתנו לכתוב בצו, לנסח אותו באופן שלא ישאיר מקום לספק, שבסוף המשטרה הזו פועלת מבחינה חוקית ומבצעית על פי -

מ. בן יאיר: מה היה מעמדם של השוטרים לפני שהתפטרו?

אלוף יתום: משטרת ישראל - מלא.

הרמטכ"ל: אם אנחנו כותבים את זה, לא חשוב באיזה נוסח, אבל בנוסח שלא משאיר מקום לספק שבסוף בסוף המקור של התייחוס של אופי

הפעילות שלהם, של ההוראות שלהם, זה משטרת ישראל, למרות שהכבוד לקבוע את ה-DAILY ACTIVITY, זאת אומרת איך מיישמים את זה כל יום, יהיה של הועדה המשותפת. אם זה ברור פה, אין לי בעיה עם זה.

ראש אג"ת: אם בסופו של דבר בחודש הקרוב לא יסתדרו על השאלה אם זה רק

הגנה עצמית וכו', אבל לא יקרה שום דבר מזיק מזה בשטח, אז

זה כל מה שאנחנו צריכים. ולדעתי, זה גם מה שהם צריכים. הם לא צריכים לחדד היום את הוראות הפתיחה באש שלהם בשביל שיהיה ברור לשוטר שם את מלוא הסמכויות

מקובל עלי. אם אנחנו מבינים לעצמנו, אז בהמשך עוד אפשר יהיה -

הרמטכ"ל: האינסטרומנטליות של זה לפתיחת השיחות מחדש, היא ברורה לי.

אבל לנו צריך להיות ברור מה אנחנו הולכים לכתוב בצו.